

Hlas Loštic

Vydává MV KSČ, MNV a JZD v Lošticích, NF, a Záv. klub OTL v Lošticích

Číslo 4

30. června 1967

Ročník II.

Na návštěvě v kamenolomu

V Lošticích se ozývají přes den i v podvečer mnohdy silné detonace. Některé způsobují nadzvuková letadla, jiné ovšem pocházejí z lomu na Kozím vrchu, kde se těží kámen již od roku 1925. Krátce před tím těžil podnik Silnice Zábřeh také ve Vlčích.

Práce v lomu doznala po osvobození velkých změn, hlavně zásluhou nové techniky a modernizace výroby. Např. do r. 1947 se musely všechny vrty provádět rukama, vytěžený kámen se vozil na kolečkách na hromadu, až do roku 1939 si musely kolektivy pracujících kupovat střelivo samy. Největší odstřel v té době byl proveden s výsledkem 50 m³. Pro porovnání: Dnes se odstřelí najednou až 3 tisíce m³. Nehledě na techniku, dneska se provádějí vrty kompresorem, vytěžený kámen se nakládá bagrem a na vozících se odváží k drtiči. Kamenolom Kozí vrch má nyní 12 zaměstnanců, kteří pod vedením s. L. Zemánka vytěží daleko víc, než stejný počet zaměstnanců před válkou. To tvrdí i nejstarší zaměstnanec kamenolomu František Fritscher, který je zde již od roku 1948. Tehdy musel pro každý odstřel vozit střelivo ze Zábřeha nebo z Měnika na kole, nebyl bunkr na střelivo, i pracovní morálka v určitém období, hlavně do roku 1953, kdy tady pracovali dělníci cikánského původu, nebyla dobrá. Jedno je ovšem pořád stejné. O materiálu je stále velká potřeba a ani dnes nemohou být všichni zákazníci uspokojeni. Denní těžba činí

asi 110 tun, na jejichž výrobě se podílí 10 dělníků, z toho střelmistři František Adámek a Rudolf Hodina. Kamenolom plní plán v průměru na 140 % a z devíti kamenolomů závodu Šumperk vykazuje za I. pololetí nejlepší výsledky. Vždyť roční tržba tohoto závodu činí tři čtvrtě miliónu korun. Na těchto výsledcích se podílí bez rozdílu celý kolektiv.

V letošním roce bude pro zvýšení produkce vybudována nová manipulace materiálu, nové stroje apod. Ovšem při návštěvě kamenolomu máme dojem, že závod je dělníkům pořád něco dlužen. Je to hlavně hygienické a sociální zařízení, které je opravdu nedostačující. Není sprcha, záchod je v lese a všichni se umývají v jednom umyvadle, které stojí na židli v šatně, která je zároveň jídelnou i místem odpočinku. Máme dojem, že pracující kamenolomu Kozí vrch si za svou tvrdou práci zaslouží aspoň ty nejzákladnější hygienické podmínky.

Budovatelská aktivita Svazarmu

Díky elánu členů sportovně střeleckého klubu Svazarmu stojí na Masicích téměř dokončená nová malorážková střelnice. Přisun materiálu a jeho zajišťování nestačí tempu práce, protože se četných spontánně organizovaných brigád zúčastňuje stále přes 10 střelců, kteří již odpracovali asi 540 hodin. Ale to nejdůležitější: pracuje se s chutí a jde to bez připomínání povinností. Není překvapením, že zkušení funkcionáři jako jsou Slavoj Srščen a B. Břunda s ostatními, věnují všechnen volný čas stavbě a organizaci práce. Je však potěšitelné,

že přes nepochopení u několika málo jedinců z řad mladších střelců, jsou přesto i mezi touto generací příklady vhodné následování. Tak soudruzi Miloš Klíčka a Josef Bilek doslova žijí budováním střelnice. Jejich iniciativa nezná mezí. Spolu s dalšími sami informují, kdy bude další brigáda. A to je cesta k uvědomělému rozvíjení občanské aktivity, jak ji chápe a již delší dobu praktikuje ZO Svazarmu v Lošticích. Tento fakt je nyní, v období příprav 5. sjezdu ČSM, kdy se intenzivně diskutuje o mládeži, zvláště důležitý. ZO Svazarmu, jak AMK tak i střel. klub, plní svoji úlohu a pracuje soustavně s mládeží, která měla ke sportovně branné činnosti vždy blízko. Svědčí o tom množství soutěží i akcí s dobrou účastí mladých.

L. F.

★ ★ ★

Pro radost našich dětí

V neděli dne 4. června uspořádala ZDŠ v Lošticích spolu se SRPŠ této školy a za pomoci Svazarmu dětský den k oslavě Mezinárodního dne dětí. V průběhu odpoledne vystoupilo 450 žáků školy v závodových brách, tancích, lebkootletických štafetách a cvičení na náradích. Svazarm připravil pro děti cyklistický závod zručnosti, závod, na koloběžkách a soutěž ve střelbě vzduchovkou. Nemalou měrou na zdařilém odpoledni, kterému přálo i počasí, má místní JZD, které instalovalo na ploše cvičiště dětský kolotoč, který byl v permanci až do pozdních hodin. Tento kolotoč byl později převezzen do mateřské školy. Dík patří i závodu Kovo-dřevo, provozovna s. Weisera, který vyrobil pro děti účelnou prolézačku, která na cvičišti pro děti zůstala. Jednotné zemědělské družstvo, hlavně s. Linhart se svým kolektivem připravil pro návštěvníky domácí kuchyni, opékané makrely, uzený kabanos, za což i jim a všem ostatním, kteří se na přípravě a provedení dětského dne podíleli, upřímný dík.

- Ol -

Fotoaparát Ludvíka Faltýnka dokumentuje záběr střelnice před úpravou a adaptací. Dnes to na Masicích vypadá již jinak.

Čáp černý na Lošticku

V roce 1964 se pozastavovali občané obcí Kozova, Bezděkova, Vranové a okolí nad neobvyklým zbarvením čápa, který létal za potravou nad loukami kolem Třebůvky. Stavbou těla byl čápem, ale proti zbarvení měl výhrady. Neznali totiž vzácnějšího zatoulance - čápa černého, který svým černým šatem a nápadně červeným zbarvením zobáku a dlouhých, brodivých stojádků, se vyskytuje velmi vzácně v naší zemi. Připomeňme, že nejbližší hnízdiště je u Loučného a pak až na jižní Moravě v inundačním povodí řeky Dyje.

Toho roku se nepodařilo zjistit, kde má v okolí hnízdo. V roce 1965 se na lukách objevil opět. Členové mysliveckého kroužku zemědělských učňů v Žadlovicích však bedlivě prozkoumali fenologickým pozorováním, kam nejčastěji zalétává a po prohlídce terénu u Bezděkova, lokalizovali jeho hnízdo, umístěné na statné, bleskem zdeformované jedli. Samice seděla na hnízdu a zahřívala 4 mláďata, obrostlá bílým, prachovým puchem (peřím).

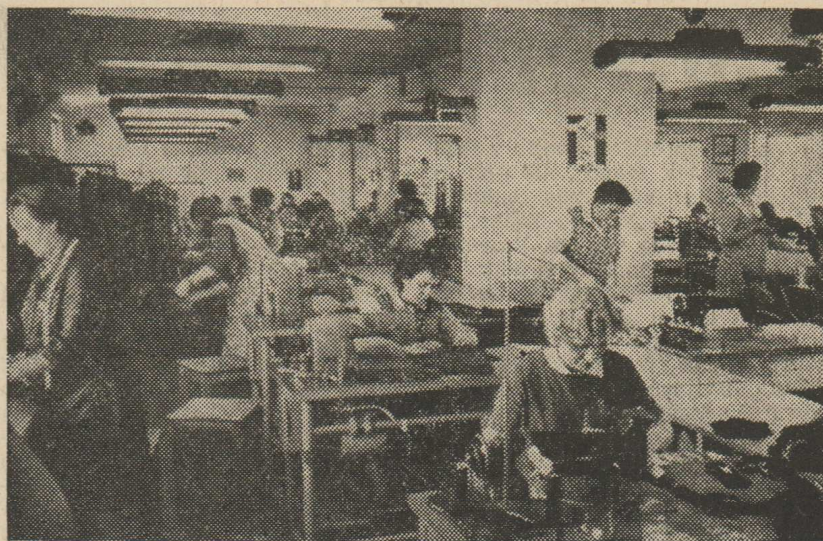
Fotografickými záběry si členové kroužku pořídili trvalou vzpomínku na tohoto vzácného hnízdoše, který obohatil naši avifaunu. Hliníkové kroužky

velikosti B pak zůstaly na levých nožkách malých čápů, jako trvalou upomínkou na náš kraj.

S nedočkavostí jsme se těšili na březen 1966, zda po jarních povodních se objeví některý jedinec tohoto vzácného hnízdoše; a přiletěl. Naše štěstí bylo o to větší, že nesl na levé noze kroužek. Poněvadž jeho číslo nemáme identifikováno s našimi záznamy, dohadujeme se, že patří k některému jedinci předcházejícího roku, který tu byl vyveden. Druhý exemplář přiletěl za 5 dnů a všechny okolnosti nasvědčovaly tomu, že tu budou opět hnízdit. Naše předpoklady se splnily a opět bylo okroužkováno, tentokrát na pravé nožičky (sudý rok) 4 mláďata. Kroužkování bylo provedeno 7. 6. 1966. Jakmile mláďata obrostou a získají abecedu létajících schopností, paprskovitě se rozletí k jihu až na jižní Moravu (rybníky u Lednice). Některé jedince bylo možno pozorovat na retenční nádrži u Žadlovic, větších rybníků u Chropyně apod.

Mladí myslivci s nedočkavostí čekají, jaká překvapení přinese letošní rok. Věčné dilema rozhovorů - přiletí či nikoliv - je jejich křemem.

Jaroslav Kobza, Loštice, Trávník 367

Loštický závod Hanačka patří pod Oděvní průmysl Prostějov. Právě v tomto závodě vypukl v měsíci dubnu velký požár, který natropil škody za několik miliónů Kčs. Postihl hlavně stříbrnu, která zásobuje materiálem i loštickou provozovnu. Tedy i provoz v Hanačce byl omezen, ale jak vidíme na snímku L. Giebla z jedné dílny našeho závodu, pracuje se již i zde na plné obrátky.

75 let od založení českého hasičského sboru v Lošticích

Ve schůzi obecního výboru dne 19. března 1892 bylo usneseno zřídit český hasičský sbor a 15. dubna téhož roku byly schváleny stanovy a učiněna usnesení ohledně výzbroje nového sboru.

Ustavující valná hromada se konala 7. srpna 1892 a dne 11. srpna složilo slib 55 výkoných členů do rukou náčelníka Edmunda Böseho. Členové byli rozděleni do čet: legci, stříkači, hadaři. Dále byli určení četaři, místočetaři a trubáci.

Zřízení sboru bylo veřejností přijato s velkým porozuměním. Již 22. srpna 1892 měl spolek 671

zlatých od různých dobrovolných dárců. Zbrojnice byla stanovená v domě Klem. Hladíše. Výzbroj a stříkačku dodala firma Směkal za 1.609 zlatých.

Sbor se přiblížil k VII. hasičské župě a dne 4. června 1893 se v Lošticích konal župní sjezd za účasti 20 sborů z celkového počtu 21 sborů sdružených v župě.

Loštičtí požárníci vzpomenují jistě společně s celou naší veřejností tohoto význačného výročí, které by mělo být povzbuzením k další záslužné práci našeho sboru.

FP

Výroba rukavic v Lošticích

Mezi výrobními obory, které svého času patřily v Lošticích k nejvýznamnějším, náleží podobně jako výroba záplek také výroba kožených rukavic.

Tuto výrobu zavedl v Lošticích roku 1885 jermaňský rodák Vincenc Rašner. Byl před tím obchodníkem v Praze a oženil se s dcerou pražského rukavičkáře Rotha. Roku 1885 vyslal Rašner do Loštic jako dílovedoucího Antonína Klejzara, jenž pro Rašnera zřídil ruka-

vičářskou dílnu v domě č. 49 (nyní J. Novák v ulici Komenského). Delší čas vedl Klejzar podnik sám.

Později, a to 23. 1. 1887 koupil Rašner židovský dům č. II. od Izáka Hirsche v Mohelnické ulici a hned nato roku 1888 koupil za 11.000 zlatých dům č. 64 na náměstí (nynější lékárna) od městského tajemníka Aloise Nepožítka. Zde pak zřídil velkou továrnu, která zaměstnávala až 250 lidí jednak přímo v továrně jednak jako domácí dělníky. Nedlouho potom zřídil také filiálku tohoto podniku na Bouzově.

Svého syna Vincence poslal do Anglie, aby se tam zdokonalil ve výrobě, ale také proto aby získal další odbyty rukavic, protože Anglie byla hlavním odběratelem tohoto zboží.

Rašner hodlal předat závod synovi a pro sebe zakoupil statek ve Slovinsku a odstěhoval se tam i s rodinou. Výroba rukavic však zatím upadala a v závodě Rašnerově byla výroba zastavena v roce 1903. Způsobilo to omezení vývozu rukavic do ciziny - hlavně do Anglie za války burské.

Kromě Rašnera zabývalo se výrobou rukavic v Lošticích ještě několik menších dílen. Tak v roce 1889 začal s výrobou rukavic J. Micka z Prahy. Dílnu měl nejdříve v domě č. II. po Rašnerovi. Později pak přestěhoval výrobu na Brmanovu sladovnu v domě č. IV. (bývalá sladovna, později dům J. Koral-ky). Po jeho smrti 1893 převzal živnost jeho dílovedoucí Němec, ale již v roce 1902 s výrobou přestal.

Vyučenec Mickův František Škorpík, jenž v té době pracoval jako rukavičkářský dělník ve Frývaldově (nynější Jeseník), zařídil si samostatnou výrobu v domě č. IV. Pracoval výhradně pro frývaldovské továrny. Zemřel roku 1910. Krátký čas po jeho smrti provozovala výrobu jeho manželka Žofie, ale i ta před vypuknutím první světové války výroby zanechala.

V menší míře se výroba rukavic udržela v Lošticích až do druhé světové války. Výrobu udržoval Karel Jevický. Pracoval pro pražské továrny.

V době rozkvětu byla výroba rukavic dobrým přínosem pro zdejší obyvatelstvo. Omezení vývozu a soustředění výroby do větších továren potlačilo tento výrobní obor také u nás.

J. N.

O bílém vyšívání

V minulém století kvetlo v Lošticích tak zvané „bílé vyšívání“. Říkalo se mu u nás „cakování“ - podle německého Zacke, to je vroubek nebo zoubek. Provozovalo se jako domácí průmysl a počalo se soustavně vyvíjet ve čtyřicátých letech minulého století.

Ve větších rozměrech zorganizovala u nás výrobu výšivek Magdalena Bártlová, po ovdovění provdaná Harková. Spolupracovala s ní také její matka Hoffmanová. Bydli v domě č. 45 (bývalý dům K. Weisera v ulici Komenského). Její syn František Bártl a její zeť Jan Nepožitek - oba krejčí - organizovali výrobu tak, že od vyšivaček, které samostatně doma pracovaly, výrobky kupovali a dále prodávali.

Později dodávali vyšivačkám v Lošticích, Pavlově, Lechovicích, Doubravici a jině materiál a vzory. Hotové výšivky odváděly vyšivačky vždy v neděli Bártlovům. Bývala jich plná kuchyň. S hotovým zbožím jezdila Harková a Bártlová na trhy do Olomouce, Prostějova, Brna, ale také až do Kravova, Budapešti a jinde.

Formy, jimiž se tiskly vzorky na látky, se původně kupovaly, pak je počal František Bártl kreslit sám. Některé z nich jsou v našem muzeu.

Z Havelkova muzea

V našem okrese vychází velmi čtený Vlastivědný sborník, který se nazývá Severní Morava. První čísla tohoto sborníku jsou dnes již velmi vzácná a hledaná. Zájem o ně mají hlavně Vlastivědné ústavy a muzea. Může-li někdo postrádat některé z prvních čísel sborníku Severní Morava, redakce tohoto sborníku je velmi ráda odkoupí. Toto odkoupení zprostředkuje Havelkovo muzeum v Lošticích.

Fotografický kroužek ZK se obrací na naše občany, aby upozornil na zajímavé, malebné a méně známé výhledy na Loštice z balkonů, vikýřů, půd apod., kterých by fotografický kroužek použil pro filmovou a fotografickou dokumentaci našeho města, kterou požítuje pro potřeby Havelkova muzea.

První kroky k národnímu uvědomění

Na letošní rok připadá sté výročí založení prvního českého spolku v Lošticích.

V říjnu 1867 sešlo se několik uvědomělých loštických občanů a dohodli se o založení spolku Beseda. Současně byl zvolen tříčlenný prozatímní výbor ve složení: Karel Schönhof, Josef Schönhof a Frant. Drlik, který měl provést přípravné práce a požádat o schválení stanov. Žádost byla podána okresnímu hejtmánství v Zábřehu dne 4. prosince 1867. Účelem spolku podle stanov bylo pěstování společenské zábavy. Prostředky, které tomuto účelu měly sloužit, byly: přednášky a deklamace nepolitického obsahu, čtení povolených časopisů a knih, provozování hudby a zpěvu a dovolené hry.

Založení Besedy v Lošticích uvítaly „Olomúcké noviny“ dne 21. prosince 1867 touto zprávou:

„Z Loštic. V městě našem jest zřízen od tamních pokročilejších občanů slovanský čtenářský spolek pod názvem „Občanská beseda“, který již hojných údů čítá. Jest již věru svrchovaný čas, že občané loštičtí konečně poznali, jakým způsobem se vespolek vzdělávati mohou, a že jsou vesměs Čechoslované.“

Rízení a schválení stanov trvalo dlouho. Okresní hejtmán zábřežský Schrötter zřízení nového spolku nepřál a ve své zprávě pro místodržitelství v Brně, které mělo stanovы schválit, napsal: „Při známé a politování hodné činnosti tamních českých agitátorů stane se spolek střediskem slovanské propagandy, která v Lošticích beztak již hojně získala půdy a proto nelze utvoření tohoto spolku nijak doporučit.“

Ale výnosem místodržitelství ze dne 19. 3. 1869 byly sta-

Vyráběly se šátky čtvrtní, půlkoví i celé, vyšívání na prádlo, zástěry, sukně, pokrývky, kostelní výšivky a kapesníky.

František Bártl si založil samostatnou živnost v roce 1884 a provozoval ji až do roku 1910. Zemřel v roce 1914 ve věku 82 let.

Podle jeho příkladu vzniklo pak ještě několik podobných živností menších. Tak se bílým vyšíváním zabývala M. Tikalová, Magdalena Keslarová, Kateřina Pudilová a její dcera provdaná za krejčího Osvalda Karkoše. Nejdéle se udržely Anastazie a Kateřina Jahodovy. Anastazie bydlila pod Luštěm v domě č. 200 (Fr. Fischer). Ještě v době po první světové válce měla firemní tabulku „Vyšívání“ Antonie Kurzová v domě č. XXI.

O tom, že tato výroba byla chvalně známá i daleko od Loštic, svědčí tato okolnost:

Roku 1873 uspořádal tak zvaný dámský komitét v Brně výstavu „anglického vyšívání“ a vyžádal si z Loštic vzorky vyšívání od Anastazie Jahodové. Současně si vyžádal od obce statistická data o tomto našem domácím průmyslu.

Obec sdělila, že se bílým vyšíváním zabývá v Lošticích a okolí 500 až 600 osob - hlavně žen a dětí. Dále oznámila obec, že se ročně vyrobí zboží asi za 3000 zlatých. Na trhy do větších měst že jezdí 12 až 15 lidí. Výšivky že se vyvážejí i do ciziny, např. do Bádenska a jinde.

Městské muzeum získalo krásné ukázky této práce od sl. Tikalové. F.

Jedenkrát kriticky

Redakci docházejí stále dotazy, proč a nač stavěla Jednota - LSD svůj stánek u borového lesa, když se v tomto stánku po dlouhá a dlouhá období neprodává. Stánek stál jistě několik tisíc korun a máme dojem, že je v místě, které je vycházkovou trasou pro celé Loštice, velmi nevyužit. Stejnou otázku pokládáme Jednotě i my a doufáme, že široké veřejnosti na toto téma odpoví. Nebo Jednotě nezáleží na tržbě?

Loštickým odbíjenkářům chybí do skončení poloviny soutěže ještě dva zápasy. Z dosud sebraných 4 utkání ve dvou zvítězili a ve dvou byli poraženi. K tomu, aby mohli bojovat ve druhé polovině soutěže o jedno z prvních míst jim stačí aspoň v jednom ze zbývajících dvou utkáních zvítězit. Na snímku J. Ježe je záběr z utkání se Spartakem Mohelnice.

NEŽ POSTAVÍME „GLAJCHU“

V Lošticích se provádí mnoho oprav a úprav. Dostavuje se nová samoobslužba Na malém náměstí, opravuje se dlažba náměstí, dokončuje se bufet u Slovanského domu, nové pobostinství v Gottwaldově ulici a jiné. Na opravu nebo nové postavení čeká ještě most přes Třebůvku před koupalištěm, na což čekají také návštěvníci tohoto koutu Loštic, automobilisté a hlavně ČSAD, které vozí kámen z lomu.

Začátkem prázdnin začne výměna všech oken a oprava fasády na základní devítileté škole. V plánu byla též přístavba nádražovny a sociálního zařízení v tělocvičně ZDS, které se ovšem odkládají, údajně pro malý prostor na dvoře školy.

novy přesto schváleny a dne 25. 4. 1869 konala se v hostinci Jana Nepožítka na náměstí v domě čp. 64 (nynější lékárna) ustavující valná hromada.

Mezitím se do spolku přihlásilo mnoho členů a Beseda měla krátce po svém prozatímním ustavení příležitost, aby i na venek dala o sobě vědět. Dne 14. června 1868 zaslala blahopřejný pozdrav k oslavě narozenin Františka Palackého a dne 12. května 1868 zaslala blahopřejný pozdrav a spolkovou deputaci k slavnosti kladení základního kamene Národního divadla v Praze.

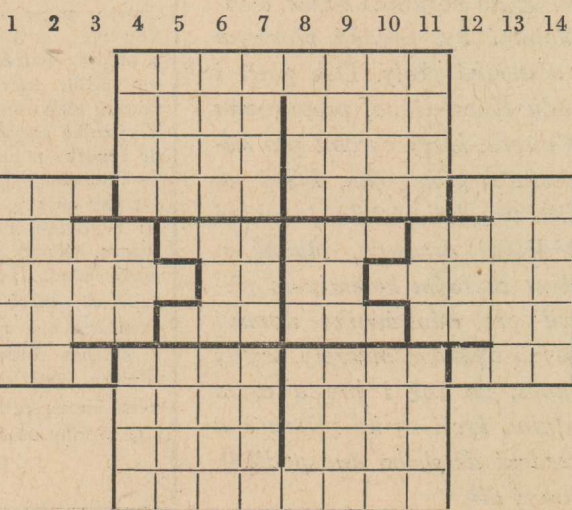
Založení Občanské besedy v Lošticích spadá do počátků národního probuzení v Lošticích. Loštice byly tehdy považovány za město německé, ač obyvatelstvo bylo skoro všechno české. Než úřady a celý duch veřejné správy byl veden německy. Škola byla oboujazyčná, ale učitelstvo bylo české, uvědomělé a vlastenecké a jemu mají Loštice v prvé řadě děkovat za udržení českého rázu města.

Obyvatelstvo nemělo v té době ještě valného zájmu na otázkách veřejných. Teprve když po vydání císařského patentu ze dne 5. 3. 1860 nastoupila habsburská říše pozvolnou cestu k uvolňování občanských svobod, lze pozorovat i u nás určité oživení.

Velkou zásluhu na dalším zdárném vývoji národnostních poměrů u nás měla jistě i Občanská beseda a její tvůrci. Zaslouží si proto, abychom při tomto významném výročí jejich práce vděčně vzpomenu.

FP

Naše křížovka Rudík Geppert, žák 7.A

Vodorovně:

A - I. část tajenky. B - hovorově pokladna (obráceně), město v Asii (hovorově). C - balík papíru, evropská sopka (obrác.). D - zem. nářadí, nářek, biblická osoba, půda. E - odchod (foneticky), polární zvíře, ruský kněz, jméno německy. F - doba, značka kobaltu, včelín druh větru. G - evropský státník, doušek, chyba, jméno psa (obráceně). H - mužské jméno, zkratka závod. klubu P. Jilemnického, dravec, sloní zuby. CH - pole básnicky, mláďe. I - mazadlo, hlava rodiny. J - III. část tajenky.

Svisle:

1 - IV. část tajenky. 2 - značka auta. 3 - souhláska, starověké mužské jméno, samohláska. 4 - pral (obráceně), hudební výraz, zrození. 5 - rozk. způs. od slovesa soliti, písmeno S, spojka, písm. L, vozidlo. 6 - část oděvu, část těla, část těla. 7 - tkadlec slovensky, část těla, údiv. 8 - biblické jméno, touš, rozk. způs. od slovesa soliti. 9 - významování, ženské jméno, vesmír (obráceně). 10 - město v SSSR na rumun. hranicích, písmena P, P, Z, údiv (obráceně). 11 - ženské jméno, N+AA, Fe (obráceně). 12 - písmeno Z, iniciály Armád. soub. Trenčín, tvrdá souhláska. 13 - druh barvy. 14 - II. část tajenky.

ZE SPORTU

Příjemné překvapení

Nejúspěšnějším oddílem tělovýchovné jednoty Slavoj Loštice je co do výsledků v jarním období oddíl tenisu. Hraje III. třídu B skupiny a v polovině soutěže je bez porážky na I. místě, když porazil Slavoj Bruntál, TJ Rožnov na domácích kurtech a ČSAO Zábřeh, Spartak Vsetín a Chronotechnu Sternberk na cizím hřišti. II. kolo soutěže dospělých, kde hrají s. Seidlová, Fritscherová, brí Zimmermannové, Rmot, Marek, Hauk a Lakomý, začíná v druhé polovině srpna a končí poslední neděli v září. Dorostenci si vedou také úspěšně. Ze 4 zá-

pasů dva vyhráli a ve dvou byli poraženi. Na tomto úspěchu se podílejí J. Lakomá, V. Štastná, P. Jašek, Z. Fritscher, M. Kohoutek a Z. Ellner. Také družstvo žáků si vede úspěšně a z 5 utkání tříkrát zvítězili a dvakrát byli poraženi. Oddíl se potýká s různými nedostatky, např. na dvorcích není správce, ale přesto zásluhou vedoucích družtev Z. Ellnera, prof. Friedla a J. Rmota se práce daří, čehož je důkazem i zvyšující se počet hráčů a širší členská základna. Další jsou pochopitelně vítáni.

Okresní přebor ve sportovní střelbě

Pro nepříznivé počasí (děšť) se okresního přeboru ve sportovní střelbě zúčastnilo jen osazenstvo oktavie, určené náclenikem střel. klubu s. Sl. Srněm. Mezi čtyři statečné a hlavně odvážné patřili soudruzi Klička, Ellner, J. Zimmermann a Faltýnek. Důkazem zdatnosti těchto střelců je skutečnost, že se bez úhony dostali až k malorážkové střelnici v Loučné a zpět. Navíc podali celkem slušný výkon. Přebor se měl střelit na zbrusu nové střelnici, ale místo ní jsme byli svědky smutné podívané: sotva vykopané základy a asi jedna pětina štětu v nich. Na stávající střelnici opět podmínky pro střelbu neregulární: tma! V disciplíně 10 + 30 leže startovalo 23 střelců.

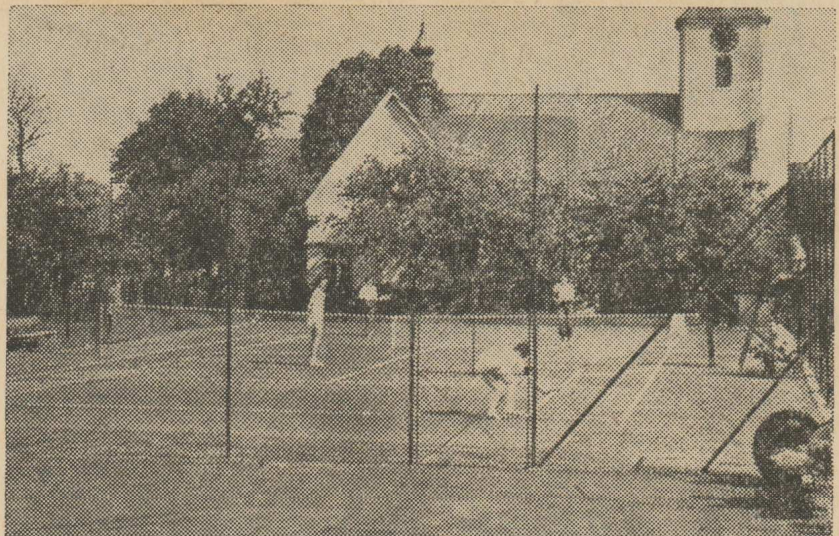
Výsledky:

1. Micka, Šumperk	277 b (ze 300 mož.
2. Faltýnek, Loštice	275
3. Klička M., Loštice	272
4. Zimmermann, Loštice	272
5. Štajgl, Zábřeh	272
6. Jiříček, Loučná	270
7. Fojtík, Loučná	269
8. Suchomel, Zábřeh	269
9. Válek, Šumperk	268
10. Ellner, Loštice	267

Všichni střelci z Loštic skončili mezi prvními deseti.

FOTBALISTÉ plní sliby

Oddíl kopané plní svůj závazek, který jsme otiskli i v našem tisku, totiž, že bude hrát letos v I. polovině tabulky. Po vítězství v Malíně 2 : 0 a nad Oskavou 4 : 0 je před posledním zápasem v Úsově na 6. místě. I když z oddílu odchází Jiří Čech do Ostravy a Zdeněk Šimek do základní vojenské služby, máme dojem, že oddíl splní i druhou část svého závazku, tj. že bude v příštím roce hrát o první místo. Vždyť z vojenské základní služby se vrací J. Vařeka, V. Veselý, S. Sedláček a J. Linhart, kteří budou za Čecha a Šimka, jímž oddíl zároveň děkuje za dosavadní činnost, dostatečnou náhradou.

Pobled na prostředí jednoho z neúspěšnějších oddílů jarní sezóny - oddílu tenisu, zachytil aktivní hráč B. Hauk.

Ve šlépějích Jana Smolíka

To, co je pro dospělé závodníky a celou sportovní veřejnost Závod míru - to je pro mládež Závod míru pionýrů. I v našem okrese byl tento závod organizován a byl rozdělen do třech etap. V první etapě, která se jela ze Zábřeha do Štítů zvítězil a žlutý trikot oblékl L. Grooman ze ZDS Loštice. Třetí byl P. Navrátil z této školy. L. Grooman zvítězil i v druhé etapě - ze Zábřeha do Rudý n. Mor. a v této etapě zvítězilo i družstvo školy - ve složení L. Grooman, P. Navrátil, R. Šolc, P. Směkal a M. Heidenreich. Tento úspěch opakovalo družstvo i vedoucí jezdec ve třetí etapě, která se jela jako časovka ze Šumperka do Petrova. Chlapci tedy zvítězili. Patří jim díky za pěkný výsledek. Menší díky už patří organizátorům - v

tomto případě OV ČSM Šumperk, který nedokázal zajistit účast těchto závodníků v krajském kole v Petřvaldě.

Vyrostou z nich noví silničáři?

Za více méně morální patronace z Automotoklubu Svazarmu Loštice rozvíjí svou činnost skupina závodníků - silničářů v Lošticích. Neaktivnějším z nich je Josef Ellner, který obsadil na rychlostním okruhu ve Vojnici na stroji vlastní úpravy druhé místo. Jen nepatrná porucha na převodovce ho připravila těsně před cílem o vítězství. Další jezdci - Jiří Zimmerman, Stanislav Viťásek na svoji příležitost teprve čekají. Přejeme jim hodně štěstí.

HLAS LOŠTIC - Vydává MV KSC, MNV a JZD v Lošticích, NF a ZK OTL v Lošticích. - Odpovědný redaktor J. Veřerka, čl. red. rady J. Cervinka a J. Weiser. - Povoleno vým. ONV-OSK v Šumperku, č. j. 456-12-66/č. ze dne 7. 2. 1966. - Tisknou Moravské tiskárské závody, n. p. Olomouc, provoz 15 Šumperk. T-09*70438